

Sygn. akt I C 3223/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz

Protokolant: stażysta Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...)

przeciwko J. C.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz

Sygn. akt I C 3223/17 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) we W. wniósł o zasądzenie od pozwanej kwoty 3.340,42 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że pozwana zawarła z (...) Bank (...) S.A. umowę bankową. Powód na podstawie umowy cesji przejął od wierzyciela pierwotnego wierzytelność wobec pozwanej.

Pozwana J. C. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości, podnosząc zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 4 lutego 2016r. pomiędzy (...) Bank S.A. we W. a powodem została zawarta umowa cesji bliżej niesprecyzowanych wierzytelności.

W dniu 17 sierpnia 2017r. powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych (...) i ewidencji analitycznej, podpisany przez A. T., działającego na rzecz (...) S.A. we W.. W wyciągu tym stwierdzono, że według ksiąg funduszu pozwana posiada zadłużenie wobec funduszu w kwocie 3.340,42 zł wynikające z umowy z S. C. Bankiem z dnia 6 marca 2008 r.

(dowód: umowa cesji k. 9-13; wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego k. 8).

(...) S.A. we W. (będący innym podmiotem niż reprezentujący pozwanego (...) S.A. we W.) sporządził pismo z dnia 19 lipca 2017r. zawierające wezwanie pozwanej do zapłaty.

(dowód: wezwanie do zapłaty – k. 15)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o dokumenty przedłożone przez powoda, ale tylko te, których prawdziwość i wiarygodność nie została zakwestionowana przez pozwanego i nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd uwzględnił zarzut przedawnienia zgłoszony przez pozwaną.

Zgodnie z brzmieniem art. 117 § 1 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu.

Art. 118 k.c. wskazuje zaś, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata. Zgodnie z art. 120 § 1 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

W okolicznościach niniejszej sprawy z uwagi na prowadzoną działalność gospodarczą wierzyciela pierwotnego i jej charakter, który pozostaje w związku z łączącym strony umowy kredytu stosunkiem zobowiązaniowym, nie ulega wątpliwości, że termin przedawnienia roszczenia powoda wynosi trzy lata. Warto w tym miejscu przywołać Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 listopada 2012 r., w sprawie (...), w którym wskazano, że o związku roszczenia z prowadzeniem działalności gospodarczej powinny decydować okoliczności istniejące w chwili powstania roszczenia, przy czym bez znaczenia dla tej kwalifikacji pozostaje, czy roszczenie powstało w relacji obustronnie profesjonalnej, czy też profesjonalista (przedsiębiorca) występuje tylko po jednej stronie stosunku prawnego, wystarczy, iż podmiotem gospodarczym jest osoba występująca z roszczeniem.

Wskazać w tym miejscu należy, że z treści pozwu nie wynika, aby umowa kredytowa zawarta przez pozwaną z wierzycielem pierwotnym została wypowiedziana przez podmiot udzielający pożyczki. Powód nie wskazał także daty wymagalności roszczenia przysługującego wobec pozwanej. Mając zaś na uwadze fakt, że spłata kredytu miała nastąpić w 24 ratach miesięcznych, począwszy miesiąca kwietnia 2008 r., a ostateczny termin spłaty kredytu upływał 6 marca 2010 r. i wobec braku oświadczenia wierzyciela pierwotnego o wypowiedzeniu umowy pożyczki, Sąd przyjął, że roszczenie stało się wymagalne 6 marca 2010 r. Z uwagi na to, że pozew został złożony 23 sierpnia 2017 r., zarzut przedawnienia, w okolicznościach danej sprawy, okazał się zasadny. Dlatego też, na podstawie art. 117 § 2 pozwanej przysługiwało uprawnienie do uchylenia się od zaspokojenia powoda, co też skutecznie uczyniła.

Z uwagi na powyższe okoliczności Sąd oddalił powództwo w całości.

Jednocześnie wskazać należy, iż choć przedmiotowy wyrok był wyrokiem ocnym, to w treści omyłkowo określono go jako zaoczny.

SSR Joanna Bieńkowska-Kolarz